

[Valdemar Thomsen.]

Om min Stilling til Forfatningsspørgsmaalet kan der vel vanskeligt herske Tvivl. Allerede i Samlingen 1934—35 gav jeg her i Tinget Tilslutning til følgende Udtalelse, fremsat af en kendt Historiker og Folkeopdrager. Udtalelsen lød: Vi længes efter af vore Statsmænd at føres ind paa en stærkere Linie, der helt og fuldt kan drages paa dansk Grund i Fortsættelse af dansk Historie og i inderlig Overensstemmelse med dansk Folkeejendommelighed og dog i Samklang med det nye, der rører sig i Verden omkring os. Det var mit Standpunkt i 1934, som det er mit Standpunkt i Dag.

Er der nu i den mellemliggende Tid gjort noget for at imødekomme et saadant — jeg tør sige almindeligt — Ønske? Overhovedet intet! Da der under Grundlovsforhandlingerne var en Lejlighed til at vise god Vilje i saa Henseende, spekulerede man særlig fra Flertalspartierne Side over at finde en Form, der kunde konsolidere Regeringspartierne Magtstilling. Man fandt det, men Regeringspartierne havde blot ikke selv til Hensigt at overholde Grundlovens Bestemmelser. I alt Fald vilde man ikke dengang svare paa mit Spørgsmaal, der gik ud paa, om den grundlovsstridige Sammenblanding, der finder Sted mellem Lovgivning og Administration, vilde blive bragt til Ophør. Det vilde man ikke. Bengnaveriet og alt, hvad dertil hører, skulde nemlig fortsætte, og det undrer mig, at man ikke *kan* eller ikke *vil* forstaa, at man paa denne Maade selv undergraver Folkestyret i den Grad, at Troen paa og Tilliden til det parlamentariske System svinder mere og mere. Men Ansvaret for, at det gaar saaledes, falder paa dem, der misbruger Magten — og det gælder samtlige de fire store Partier — til partipolitisk og personlig Fordel. Dertil kommer, at disse store Partier trods den udstrakte Bemyndigelse, som de har, har vist, at de ikke kan gøre Dagens Gerning og langtfra formaar at gøre os jævnbyrdige med Nationer, som har valgt andre Styreformere.

Jeg har for Aar tilbage fra denne Plads gjort opmærksom paa, at en Fornyelse af Styreformen var paakrævet, hvis vi som Nation skulde have Udsigt til at klare os i Kampen for Tilværelsen, og henvist til, at der i vort Lands Historie var Eksempler nok paa, at vi for silde kom med i de store omskabende Bevægelser. Spørgsmaalet er nu, om vi igen skal komme for silde. Tiden vil vise det, men saa meget er sikkert, at saafremt Systemet Stauning ikke omgaaende

likvideres, saa vil det hele ligge meget usikkert for vort Land.

Saaledes som jeg nu her har forklaret, er mit og min Gruppes Standpunkt til de foreliggende alvorlige Spørgsmaal. Vi har som danske Mænd valgt dette vort Standpunkt. Vi har gjort det efter indgaaende og omfattende Overvejelser, og derfor maa vi med Foragt afvise de, ikke mindst i Venstrepressen fremsatte, direkte og indirekte Beskyldninger for, at vi tjener Interesser, der ikke taaler Dagens Lys. Vi ønsker først og fremmest at tjene Danmarks Interesser, og det fortsætter vi med uden Hensyn til, hvad andre mener om os, og uden Hensyn til, om Venstres og Socialdemokratiets Presse faar Held med deres Mistænkeliggørelse, eller de ikke faar det.

Naar selv Socialdemokrater, som Tilfældet har været — og det har der været et lille Tilløb til under denne Forhandling —, mener at have Adkomst til at belære danske Bønder om national Værdighed, kan der være Grund til at minde om, at det er den danske Bondes trofaste danske Sindelag gennem de mange, mange Hundrede Aar, som har været det virkelige Værn for vort Land. Socialdemokraternes nationale Følelser, som der nu skiltes saa overmaade stærkt med, er af nyere Dato. De kom nemlig først rigtig til Udfoldelse, da man fandt ud af, at det kunde have personlige og partimæssige Fordele. Det er jo ikke synderlig mange Aar siden, at man fra den Side søgte at forlede vort Folk til rent ud sagt at fornægte vore nationale Værdier og Forpligtelser. Man var et internationalt Parti! Personlig mindes jeg saaledes en Begivenhed, der fandt Sted paa Koldinghus, hvor afdøde Minister Borgbjerg talte. Ved denne Lejlighed gik man saa vidt, at Dannebrog blev taget ned og erstattet med en rød Klud. Maaske den højtærede Statsminister, hvis han tænker sig om, kan mindes en tilsvarende Begivenhed, der fandt Sted i Roskilde.

Jeg tror derfor, at det vil være betimeligt, om Venstrepressen nærmere undersøgte Stabiliteten af det Makkerskab, de er gaaet ind i, forinden de næste Gang vælter sig over Bondepartiet. Jeg fremhæver det her for at sige, at vi afgjort ikke paa det Omraade vil finde os i Overfald og Fornærmelser hverken fra Venstres eller Socialdemokratiets Side.

Vedrørende selve Finanslovsforslaget — hvis jeg maa have Lov til at tilføje det her — er vort Standpunkt det, at efter at man nu er gaaet over til paa vigtige Omraader paa diktatorisk Vis at lovgive paa Finansloven,